
The Antiphysical Review

Founded and Edited by M. Apostol

109 (2005)

ISSN 1453-4436

Guvernul Romaniei e budist

M. Apostol

Department of Theoretical Physics, Institute of Atomic Physics,
Magurele-Bucharest Mg-6, POBox Mg-35, Romania
email: apoma@theory.nipne.ro

Constat ca raspunsul la scrisoarea privind auditul nu este al ministrului, ci al unui director din minister. Desi scrisoarea a fost adresata ministrului. In Romania, il intrebi pe unul, si raspunde altul.

Raspunsul sustine ca nu e cazul sa evaluam deoarece nu avem calitate, inca. Intii sa facem calitate, raspunde raspunsul, si apoi vom evalua. Ceea ce e un cerc vicios. Evaluarea ar fi avut drept scop, tocmai si exact, sa vedem daca avem calitate, unde este ea, in ce masura ar fi, de ce, mai ales, nu avem acolo unde nu avem. Dar ministerul, prin acest raspuns, declara ca stie deja raspunsul la toate aceste intrebari: nu avem, nu avem asadar ce evalua. Cind vom avea, vom evalua, si va iesi bine. Pina atunci, daca am evalua, ar iesi prost. Asa ca nu evaluam.

Mai bine facem inca o lege: de asigurare a calitatii in cercetare si invatamint (cred ca exist deja de mult un astfel de proiect).

Cum se face ca ministerul stie ca nu avem calitate, si noi nu? Cum se face ca realitatea doare si tipa, iar ministerul o trateaza cu noi legi? "Ministeru-i un mister".

Principiul unor astfel de legi, de "asigurare a calitatii", provine din inginerie, si urmareste sa asigure standarde. Standardele sint masurabile, verificabile, repetabile si stabilite in vederea scopurilor de utilizabilitate. Urmind proceduri bine stabilite, produsele ies conform standardelor, si calitatea productiei e asigurata. Stie oare ministerul care sint termenii precisi ai acestor standarde in privinta cercetarii si invatamintului? Ar putea, daca stie, sa ne invete si pe noi? Pentru ca initiatorii de la Helsinki lasa astfel de lucruri in deplina lor imprecizie si vacuitate. Helsinki este numai o dorinta vaga, exprimata in vorbe goale. Aplicabile oricind, si anume la nimic.

Ce ne facem daca nu reusim sa "asiguram calitatea" legii in sesi de "asigurare a calitatii"? N-ar trebui atunci inca o lege, de "asigurare a calitatii asigurarii calitatii asigurarii calitatii"? Si asigurarea are calitate si aceasta calitate trebuie si ea, la rindul ei, asigurata, si tot asa, din mai departe in mai departe, o guvernare fara sfirsit.

Ca in o mie si una de nopti.

Sintem purtati la nesfirsit, din vorbe goale-n vorbe goale, o politica infinita, ce pluteste lin pe marile de un albastru nesfirsit ale succesului definitiv de guvernare a Romaniei.

Nu cumva guvernul Romaniei a atins Nirvana? Desavirsirea? Nu cumva guvernul Romaniei e budist? Nu cumva a reusit total, am reusit complet si pentru totdeauna, si noi n-am bagat de seama?

Nu cumva e bine, si noi nu stim?

Solidaritatea Poloneza avea in 1982 o vorba: "Daca e atit de bine, de ce e atit de rau"?

